31/03/2020

“Η απιστία που συγκινεί τον Θεό”

/ Γνώμες

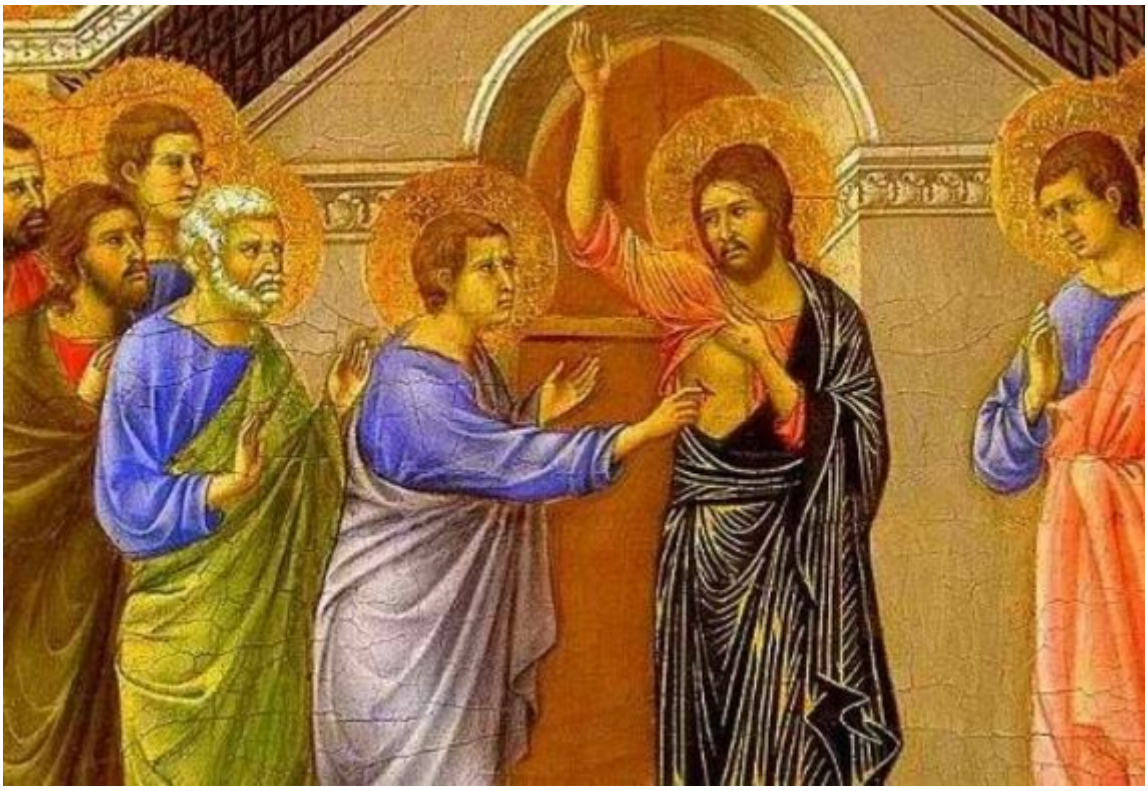

Του Αρχιμ. Νήφων Βλυσίδη

Ερμηνεία στο Ευαγγέλιο της Δ΄ Κυριακή των Νηστειών (Μαρκ. Θ΄, 17-31)

Ο Χριστός λέει ότι εάν είχαμε λίγη πίστη, θα μπορούσαμε με την προσευχή μας να μετατοπίσουμε ολόκληρο βουνό προς τη θάλασσα (Μαρκ. Θ΄, 23).

Δεν είναι λίγες οι φορές που παλεύουμε με την απιστία μας. Κάποιες φορές ίσως προσπαθούμε να τη φιμώσουμε προβάλλοντας μία επιφανειακή πίστη. Άλλοτε πάλι με μία αίσθηση παραίτησης, λιγοψυχούμε και αφηνόμαστε έρμαια της απιστίας μας.

Σκεφτήκαμε ποτέ ότι μπορεί ένα είδος απιστίας να γεννά πίστη;

Στην Ευαγγελική περικοπή της Κυριακής Δ΄ Νηστειών ένας μισο-παραιτημένος από τις προσπάθειες πατέρας ζητά από τον Ιησού να θεραπεύσει το γιό του.

Έχει καταλάβει την αδυναμία του, έχει αντιληφθεί την ανημποριά του και είναι πλέον έτοιμος να παραιτηθεί εντελώς. Του λέει, «εάν έχεις τη

δυνατότητα...θεράπευσέ τον».

Ο Χριστός κοιτάζοντας στην καρδιά του είδε ότι η πίστη του ήταν ακόμη ζωντανή. Ο πατέρας βρισκόταν μπροστά στην τελευταία του ελπίδα με πεσμένα πια τα φτερά. Υπήρχε μία σπίθα στη καρδιά του και αυτή είναι αρκετή για να γίνει το θαύμα.

Η πίστη του κρατιέται ζωντανή διότι βασίζεται στη ταπείνωσή του.

Αναγνωρίζει την αδύναμη πίστη του και αναζητά να τη συμπληρώσει Εκείνος. «Πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τη απιστία» αναφωνεί. Στην ουσία εμπιστεύεται την αδύναμη ύπαρξη του στον Θεό.

Αυτό είναι που μεταμορφώνει τη ζωή του. Και το θαύμα έγινε.

Αυτό το θαύμα αναζητάμε κι εμείς πολλές φορές στη ζωή μας.

Εκεί βρίσκεται το μυστικό του θαύματος• Να ανακαλύψουμε την ανθρώπινη αδυναμία μας και να την εμπιστευτούμε σε Εκείνον.

Τότε η αδυναμία μας θα μεταμορφωθεί σε δύναμη, η απιστία μας σε πίστη και η ζωή μας σε θαύμα!

Τότε και τα μεγάλα βουνά των δυσκολιών μας θα μπορέσουν να μετατεθούν στη θάλασσα της άπειρης αγάπης του Θεού.